ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Βρυξέλλες, 28.6.2006
COM(2006) 345 τελικό

ΕΚΘΕΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΣΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΣΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ

για την κατάσταση στον τομέα των μαλακών απύρηνων καρπών και των κερασιών που προορίζονται για μεταποίηση

{SEC(2006) 838}

- **Προοίμιο**

Στα συμπεράσματα της Προεδρίας σχετικά με την απλοποίηση της Κοινής Οργάνωσης Αγοράς στον τομέα των οπωροκηπευτικών, τον Νοέμβριο του 2004, η Επιτροπή κλήθηκε να διενεργήσει ανάλυση της νέας κατάστασης στον τομέα των μαλακών απύρηνων καρπών και των λοιπών ερυθρών φρούτων που προορίζονται για μεταποίηση στις αγορές της ΕΕ, ως αποτέλεσμα της διεύρυνσης, και εάν είναι αναγκαίο, να προωθήσει προτάσεις για την αντιμετώπιση ειδικών προβλημάτων.

Το παρόν έγγραφο παρέχει τα σημαντικότερα στοιχεία της ανάλυσης που πραγματοποίησαν οι υπηρεσίες της Επιτροπής και περιλαμβάνει συμπεράσματα για τις πολιτικές της ΕΕ. Συνοδεύεται από έγγραφο εργασίας των υπηρεσιών της Επιτροπής, το οποίο κάνει εις βάθος επισκόπηση της κατάστασης στον τομέα των μαλακών απύρηνων καρπών και των λοιπών ερυθρών φρούτων που προορίζονται για μεταποίηση.

1. ΠΛΑΙΣΙΟ

Το παρόν έγγραφο επικεντρώνεται στα κεράσια (βύσσινα, *Prunus Cerasus*, και γλυκά κεράσια, *Prunus Avium*) και στους αποκαλούμενους μαλακούς απύρηνους καρπούς. Ο όρος "μαλακοί απύρηνοι καρποί" καλύπτει συνήθως τρεις ομάδες φρούτων: τα φρούτα χωρίς πυρήνα (του γένους *Rubus* και *Morus*)· τα φραγκοστάφυλα (του γένους *Ribes*) και τα μύρτιλλα (του γένους *Vaccinium*)· και τους ξηρούς καρπούς των οποίων το περικάρπιο δεν συνάπτεται με τον σπόρο ή ψευδοκαρπούς (του γένους *Fragaria*, π.χ. οι φράουλες).

Ο τομέας των μαλακών απύρηνων καρπών και των κερασιών που προορίζονται για μεταποίηση γνώρισε το 2004 μια δύσκολη χρονιά, με χαμηλές τιμές παραγωγού για ορισμένα προϊόντα (ιδίως για τα μαύρα φραγκοστάφυλα, τις φράουλες και τα βύσσινα) σε ορισμένα κράτη μέλη. Οι χαμηλές τιμές επηρέασαν επίσης ορισμένα προϊόντα το 2005 (ιδίως τις φράουλες και τα μαύρα φραγκοστάφυλα).

Η ένταξη στην ΕΕ νέων κρατών μελών με αξιόλογο τομέα μαλακών απύρηνων καρπών και λοιπών ερυθρών φρούτων που προορίζονται για μεταποίηση άλλαξε σημαντικά τη συνολική εικόνα του τομέα στην ΕΕ. Με την προσχώρηση δύο σημαντικών παραγωγών, της Ουγγαρίας και της Πολωνίας, η ΕΕ έγινε ο μεγαλύτερος παραγωγός στον κόσμο μαλακών απύρηνων καρπών που προορίζονται για τη βιομηχανία μεταποίησης.

2. ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΤΟΥ ΤΟΜΕΑ

2.1. Κύρια χαρακτηριστικά του τομέα στην ΕΕ

Στην ΕΕ, οι εκτάσεις με μαλακούς απύρηνους καρπούς και βύσσινα[1] καλύπτουν το 0,25% της συνολικής αροτραίας έκτασης. Η σημασία του τομέα είναι πολύ μεγάλη στις χώρες της Βορείου Ευρώπης, εξαιρουμένων των φραουλών και των γλυκών

[1] Στο σημείο αυτό δεν λαμβάνονται υπόψη τα γλυκά κεράσια, δεδομένου ότι το μερίδιο της αγοράς μεταποίησης στη συνολική παραγωγή είναι μικρότερο (περίπου 10%) απ' ότι για τα άλλα φρούτα.

κερασιών. Με ποσοστό 1,10%, η Πολωνία είναι η χώρα στην οποία ο τομέας έχει το μεγαλύτερο βάρος. Με τη διεύρυνση του 2004, η παραγωγή μαλακών απύρηνων καρπών (φραγκοστάφυλα, πράσινα φραγκοστάφυλα, σμέουρα και φράουλες) και βύσσινων της ΕΕ αυξήθηκε σημαντικά : οι καλλιεργούμενες εκτάσεις αυξήθηκαν κατά μέσο όρο από 69.000 εκτάρια στην ΕΕ των 15 σε 237.000 εκτάρια στην ΕΕ των 25 το 2002-2004, εκ των οποίων 141.000 εκτάρια στην Πολωνία.

Εξαιρουμένων των φραγκοστάφυλων και των κερασιών των οποίων η συγκομιδή μπορεί να γίνει με μηχανικά μέσα, η παραγωγή μαλακών απύρηνων καρπών απαιτεί ένταση εργατικού δυναμικού. Δεδομένου ότι οι τιμές στην αγορά μεταποίησης είναι χαμηλότερες απ' ό,τι στην αγορά νωπών φρούτων, η πίεση του ανταγωνισμού έχει ως αποτέλεσμα ο τομέας των μαλακών απύρηνων καρπών που προορίζονται για μεταποίηση να έχει αναπτυχθεί κυρίως σε χώρες με χαμηλό εργατικό κόστος.

Οι μαλακοί απύρηνοι καρποί αποτελούν συχνά μέρος ενός μικρού φάσματος δυνητικών καλλιεργειών σε λιγότερο ευνοημένες περιφέρειες (π.χ. ημιορεινές περιοχές). Επιπλέον, λόγω της δυνατότητας παραγωγής μαλακών απύρηνων καρπών σε μικρή κλίμακα, ο τομέας είναι ιδιαιτέρως κατάλληλος για μικρές γεωργικές εκμεταλλεύσεις που συχνά επικρατούν στις λιγότερο ευνοημένες περιοχές ή στις ημιορεινές περιοχές. Σε αυτές τις αγροτικές εκμεταλλεύσεις, οι μαλακοί απύρηνοι καρποί επιτρέπουν την καλύτερη χρησιμοποίηση του οικογενειακού εργατικού δυναμικού. Συχνά παρέχουν συμπληρωματικό εισόδημα στους γεωργούς μερικής απασχόλησης.

Ενώ ο κλάδος έχει περιορισμένο οικονομικό μέγεθος στο σύνολο του τομέα της γεωργίας, συχνά συγκεντρώνεται σε συγκεκριμένες περιφέρειες των χωρών παραγωγής. Ως εκ τούτου, μπορεί να συμβάλλει σημαντικά στην περιφερειακή οικονομία.

2.2. Κύρια χαρακτηριστικά του τομέα στην Πολωνία

Η Πολωνία παρέχει τα δύο τρίτα του συνόλου των μαλακών απύρηνων καρπών και βύσσινων της ΕΕ που παράγονται με προορισμό τη μεταποιητική βιομηχανία.

Κατά τα τελευταία δεκαπέντε έτη, οι εκτάσεις οπωρώνων παρέμειναν μάλλον αμετάβλητες με 260-290.000 εκτάρια. Εξ αυτών, περίπου το 15% αποτελείται από θάμνους με απύρηνους καρπούς και φραγκοστάφυλα (φραγκοστάφυλα, πράσινα φραγκοστάφυλα, σμέουρα και άλλοι θάμνοι) και το 10% από βύσσινα. Οι εκτάσεις με φράουλες παρουσίασαν διακύμανση κατά τα τελευταία δεκαπέντε έτη (η μικρότερη έκταση ήταν 38.000 εκτάρια το 2002 και η μεγαλύτερη 65.800 εκτάρια το 2001).

Η παραγωγή μαλακών απύρηνων καρπών παρουσιάζει συγκέντρωση σε περιφερειακό επίπεδο. Έχει τη μεγαλύτερη σημασία σε τρία βοϊβοεδάτα, τα οποία αντιπροσώπευαν περίπου το 55% της εθνικής παραγωγής μαλακών απύρηνων καρπών και βύσσινων το 2002-2004: Lubelskie (24,1% του συνολικού όγκου παραγωγής), Mazowieckie (20,9%) και Łódzkie (11,4%).

Στο πλαίσιο της υψηλής ανεργίας που πλήττει τις αγροτικές περιοχές και τις μικρές γεωργικές εκμεταλλεύσεις, ο τομέας των μαλακών απύρηνων καρπών που προορίζονται για μεταποίηση αποτελεί μια σημαντική πηγή εισοδήματος και

εργασίας. Εκτιμάται ότι το σύνολο του οπωροκηπευτικού τομέα παρέχει το ισοδύναμο 250.000 θέσεων πλήρους απασχόλησης (παραγωγή, εμπορία, μεταποίηση). Μόνο στον τομέα των μαλακών απύρηνων καρπών και των κερασιών, το εν λόγω ισοδύναμο ανέρχεται σε περίπου 80.000 θέσεις πλήρους απασχόλησης.

Στον τομέα κυριαρχούν οι μικρές γεωργικές εκμεταλλεύσεις, μολονότι κατά τα τελευταία δεκαπέντε έτη έχουν πραγματοποιηθεί συγχωνεύσεις. Όσον αφορά τα μαύρα φραγκοστάφυλα και τα βύσσινα, οι γεωργικές εκμεταλλεύσεις με έκταση μεγαλύτερη του ενός εκταρίου αντιπροσωπεύουν περίπου τα δύο τρίτα της εθνικής παραγωγής.

Στον κατακερματισμό της παραγωγής έρχεται να προστεθεί το χαμηλό επίπεδο οργάνωσης. Για όλα τα οπωροκηπευτικά, ο οργανωμένος τομέας (ομάδες παραγωγών και οργανώσεις παραγωγών) αντιπροσωπεύει μόνο το 2% της συνολικής εμπορεύσιμης παραγωγής οπωροκηπευτικών.

Λόγω του κατακερματισμού της προσφοράς των περισσότερων μαλακών απύρηνων καρπών, τα φρούτα συγκεντρώνονται σε κέντρα συλλογής, τα οποία είναι διασκορπισμένα σε χωριά στις διάφορες περιφέρειες παραγωγής και κατόπιν μεταφέρονται στη βιομηχανία. Συνήθως οι μεγάλες γεωργικές εκμεταλλεύσεις πωλούν απευθείας στη βιομηχανία. Ένα μικρότερο ποσοστό (εκτιμάται σε 10-15%) του εφοδιασμού της βιομηχανίας με μαλακούς απύρηνους καρπούς και βύσσινα πραγματοποιείται στο πλαίσιο συμβάσεων μεταξύ παραγωγών και μεταποιητών.

2.3. Κατάσταση στους κύριους υποτομείς

Όσον αφορά τους μαλακούς απύρηνους καρπούς, η επισκόπηση επικεντρώθηκε στα καλλιεργούμενα φρούτα και στους κύριους τύπους: μαύρα φραγκοστάφυλα, σμέουρα και φράουλες. Συνολικά, αυτά τα φρούτα αντιπροσωπεύουν πάνω από το 90% της παραγωγής μαλακών απύρηνων καρπών που προορίζονται για τη βιομηχανία. Για τα κεράσια, διεξήχθησαν δύο ξεχωριστές αναλύσεις, μία για τα βύσσινα και μία για τα γλυκά κεράσια.

2.3.1. Φράουλες

Στην ΕΕ, η παραγωγή φραουλών ειδικά για τη βιομηχανία μεταποίησης εντοπίζεται ουσιαστικά στην Πολωνία. Σε άλλα κράτη μέλη, οι φράουλες παράγονται για την αγορά νωπών φρούτων, μολονότι μικρές ποσότητες πωλούνται στη βιομηχανία. Η Πολωνία καλύπτει περίπου το 60% του συνολικού εφοδιασμού της ΕΕ σε φράουλες που προορίζονται για τη βιομηχανία. Το μερίδιο των εισαγωγών της ΕΕ των 25 σε κατεψυγμένες φράουλες από τρίτες χώρες στο σύνολο του εφοδιασμού της ΕΕ σε φράουλες που χρησιμοποιούνται στη βιομηχανία μεταποίησης αυξήθηκε από λιγότερο από 20% που ήταν έως το 2001/2002 σε 38% το 2003/2004.

Οι τιμές (των φραουλών που προορίζονται για τη βιομηχανία μεταποίησης και των κατεψυγμένων φραουλών) κατέρρευσαν στην ΕΕ το 2004 και το 2005, λόγω της συνδυασμένης πίεσης της αύξησης της παραγωγής της ΕΕ εν συγκρίσει με τα προηγούμενα έτη και της αύξησης των φθηνών εισαγωγών από τρίτες χώρες, ιδίως από την Κίνα.

Τα κύρια χαρακτηριστικά του τομέα της φράουλας στην Πολωνία μπορούν να συνοψιστούν ως εξής:

- λόγω του σχετικά χαμηλού επενδυτικού κόστους, η παραγωγή φραουλών για μεταποίηση κατέστη συμπληρωματική πηγή εισοδήματος για πολλά νοικοκυριά αγροτικών περιοχών. Από κοινωνική άποψη, ο τομέας διαδραματίζει σημαντικό ρόλο στις αγροτικές περιοχές. Εκτιμάται ότι το 2002 τα δύο τρίτα της παραγωγής προέρχονταν από το 10% των γεωργικών εκμεταλλεύσεων με έκταση μεγαλύτερη από 0,5 εκτάριο. Το υπόλοιπο 90% των γεωργών, που έχουν έκταση καλλιεργούμενων φραουλών μικρότερη από 0,5 εκτάριο, παρήγαγαν το ένα τρίτο της συνολικής πολωνικής παραγωγής·

- ο τομέας εξειδικεύεται στην καλλιέργεια της τεχνητής ποικιλίας Senga Sengana: πρόκειται για μια τεχνητή ποικιλία με μεγάλη ζήτηση από τη βιομηχανία μεταποίησης. Από την άλλη πλευρά, η συγκεκριμένη τεχνητή ποικιλία δεν είναι κατάλληλη για την αγορά νωπών, έχει χαμηλές αποδόσεις, εξαιρετικά βραχεία περίοδο συγκομιδής και όγκο συγκομιδής που μπορεί να ποικίλλει σημαντικά ανάλογα με τις καιρικές συνθήκες. Τα συγκεκριμένα χαρακτηριστικά, παράλληλα με την αύξηση των εισαγωγών από τρεις χώρες κατά τα τελευταία έτη, ασκούν πίεση στην καλλιέργειά της υπό τις παρούσες συνθήκες χαμηλών τιμών, ιδίως δε στις μεγάλες εμπορικές γεωργικές εκμεταλλεύσεις·

- οι φθηνές εισαγωγές, οι διακυμάνσεις της ζήτησης στην αγορά και η πληθώρα παραγωγών και ημι-μεταποιητών, σε συνδυασμό με τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της ποικιλίας Senga Sengana οδηγούν σε διακύμανση των τιμών από έτος σε έτος, η οποία μπορεί περαιτέρω να ενταθεί ανάλογα με το επίπεδο της ζήτησης για κατεψυγμένες φράουλες από τη βιομηχανία τροφίμων της ΕΕ·

- η ποικιλία Senga Sengana καταστρέφεται σύντομα μετά τη συγκομιδή και είναι απαραίτητη η κατάλληλη μεταχείρισή της αμέσως μετά τη συγκομιδή (ιδίως ψύξη). Η εμπορική προώθηση στη βιομηχανία είναι κατακερματισμένη και μόνο περιθωριακοί όγκοι πωλούνται στο πλαίσιο συμβάσεων. Δεδομένου του υφιστάμενου διεθνούς ανταγωνισμού και των χαμηλών τιμών, δεν φαίνεται πιθανόν οι συμβάσεις που περιλαμβάνουν διατάξεις ρύθμισης τιμών να επεκταθούν πέραν των υποτομέων που έχουν ειδικές ανάγκες (π.χ. βρεφικές τροφές, υψηλής ποιότητας μαρμελάδες). Η έρευνα που διεξάγεται με σκοπό την αντιμετώπιση των προκλήσεων που θέτει η καλλιέργεια της ποικιλίας Senga Sengana περιλαμβάνει τεχνικές οικολογικής παραγωγής φρούτων, νέες καλλιεργητικές μεθόδους και βελτιωμένες τεχνικές για την προστασία από τον βοτρύτη.

Οι σημερινές χαμηλές τιμές των φραουλών που προορίζονται για μεταποίηση στην ΕΕ καθιστούν σε ορισμένα κράτη μέλη δυσκολότερο για τον τομέα νωπής φράουλας να χρησιμοποιήσει τη βιομηχανία μεταποίησης ως ρυθμιστή της αγοράς νωπών προϊόντων.

Στην ΕΕ, η ζήτηση για ημιμεταποιημένες φράουλες αυξήθηκε σημαντικά από την δεκαετία του 1990. Ωστόσο, η εν λόγω αύξηση αφορούσε σε μεγάλο βαθμό τη βιομηχανία παρασκευασμάτων με βάση τα φρούτα η οποία δεν εξαρτάται, για μεγάλο μέρος των προϊόντων της, από μία συγκεκριμένη τεχνητή ποικιλία. Η

αύξηση αφορά επίσης τη βιομηχανία χυμών φρούτων και ποτών. Από την άλλη, οι ανάγκες της βιομηχανίας μαρμελάδας παραμένουν σταθερές.

2.3.2. Μαύρα φραγκοστάφυλα

Τα μαύρα φραγκοστάφυλα φύονται στα κράτη μέλη της Βορείου Ευρώπης, η δε Πολωνία από μόνη της αντιπροσωπεύει το 70% της παραγωγής της ΕΕ. Η ΕΕ είναι ο μεγαλύτερος παραγωγός στον κόσμο, η παραγωγή των τρίτων χωρών είναι σχετικά περιορισμένη, και η ΕΕ εισάγει αμελητέες ποσότητες μαύρων φραγκοστάφυλων. Οι τιμές των πρώτων υλών και των ημιμεταποιημένων προϊόντων σημείωσαν σημαντική πτώση από το 2003, λόγω της αύξησης της παραγωγής μαύρων φραγκοστάφυλων από 150.000 τόνους κατά μέσο όρο το 1998-2002 σε 200.000 τόνους το 2003 και το 2004. Η παραγωγή έφτασε σε επίπεδα ρεκόρ, ενώ η κατανάλωση των τελικών προϊόντων διατροφής (κυρίως ποτών με βάση φρούτα) δεν παρουσίασε παρόμοιο δυναμισμό και οι προοπτικές εξαγωγών εκτός ΕΕ είναι μάλλον περιορισμένες. Η οικονομική ζωή του προϊόντος διέπεται από κύκλο παραγωγής περίπου 10-12 ετών που δημιουργείται από την τάση των παραγωγών να δημιουργούν νέες φυτείες όταν οι τιμές είναι υψηλές, προετοιμάζοντας έτσι το έδαφος για επακόλουθη κατάρρευση των τιμών.

Η προσαρμογή των καλλιεργούμενων περιοχών πρέπει να γίνει με σκοπό να επανέλθει η παραγωγή σε καταλληλότερα επίπεδα. Η εκρίζωση των πλεοναζουσών καλλιεργειών είναι ένα από τα πολλά εργαλεία που συνήθως χρησιμοποιούνται από τους γεωργούς. Τα μαύρα φραγκοστάφυλα αποτελούν μια πολυετή καλλιέργεια που ενσωματώνεται στο καθεστώς αμειψισποράς της γεωργικής εκμετάλλευσης. Ως εκ τούτου, η εκρίζωση των πλεοναζουσών εκτάσεων πραγματοποιείται επίσης ως μέρος του καθεστώτος αμειψισποράς που εφαρμόζουν οι γεωργοί.

Από πλευράς ζήτησης, η κατανάλωση προϊόντων διατροφής που περιέχουν μαύρα φραγκοστάφυλα είναι σταθερή ή μάλλον φθίνουσα. Τα προϊόντα με βάση τα μαύρα φραγκοστάφυλα πλήττονται από τον ανταγωνισμό άλλων προϊόντων (χυμοί πορτοκαλιού, χυμοί θαμνόμουρων, κλπ). Η κατανάλωση θα μπορούσε να αυξηθεί με ενίσχυση της προώθησης του προϊόντος και της καινοτομίας αναφορικά με το προϊόν.

2.3.3. Σμέουρα

Μετά τη διεύρυνση του 2004, η παραγωγή σμέουρων της ΕΕ αυξήθηκε από 28.000 τόνους σε 87.000 τόνους (μέσος όρος από το 2002 έως το 2004) χάρη σε δύο νέους μεγάλους παραγωγούς: την Πολωνία (με 48.000 τόνους) και την Ουγγαρία (με 10.000 τόνους). Η βιομηχανία μεταποίησης αποτελεί τον πρωταρχικό προορισμό των φρούτων στα δύο νέα κράτη μέλη, ενώ διαδραματίζει ήσσονος σημασίας ρόλο στα άλλα κράτη μέλη, εκτός της Γαλλίας, στην οποία περίπου το 10% της παραγωγής πωλείται στη βιομηχανία. Στη Σκωτία του Ηνωμένου Βασιλείου ο τομέας εργαζόταν κυρίως για τη βιομηχανία. Ωστόσο, λόγω της έλλειψης ανταγωνιστικότητας, ο τομέας στράφηκε σχεδόν εξ ολοκλήρου προς την αγορά νωπών προϊόντων, στις αρχές του 2000.

Ο εφοδιασμός της ΕΕ των 25 σε σμέουρα που προορίζονται για τη βιομηχανία μεταποίησης αυξήθηκε από 115.000 τόνους το 2000 σε περισσότερους από 160.000 τόνους το 2004. Το 2004, η μεγάλη προσφορά σμέουρων για τη βιομηχανία στην

Ευρώπη είχε ως αποτέλεσμα την πτώση των τιμών. Τα κατεψυγμένα σμέουρα αντιπροσωπεύουν περίπου τα δύο τρίτα του συνολικού εφοδιασμού της βιομηχανίας. Επί σειρά ετών η Σερβία ήταν ο κύριος προμηθευτής της ΕΕ σε κατεψυγμένα σμέουρα, με 54.000 τόνους κατά μέσο όρο εξαγόμενων σμέουρων στην ΕΕ των 25 το 2002-2004, με δεύτερη τη Χιλή, με μέσο όρο 14.000 τόνους. Τα τελευταία έτη, λόγω της αύξησης της παραγωγής στην Πολωνία (από 20.000 τόνους κατά μέσο όρο το 1999-2002 σε 30.000 τόνους το 2003-2004), το ποσοστό των κατεψυγμένων σμέουρων που παράγονται εντός της ΕΕ επί του συνόλου του εφοδιασμού της ΕΕ αυξήθηκε από 20% το 2002 σε 31% το 2004.

Η Πολωνία κατάφερε να καταλάβει ένα αξιόλογο μερίδιο της αγοράς την τελευταία δεκαετία και φαίνεται ότι είναι σε θέση να βελτιώσει περαιτέρω τη θέση της, χάρη σε μια σειρά πλεονεκτημάτων: παράδοση στην καλλιέργεια σμέουρων, χαμηλό εργατικό κόστος, σημαντική έρευνα για την παραγωγή τεχνητών ποικιλιών, ύπαρξη σημαντικής βιομηχανικής βάσης ημιμεταποίησης. Από την άλλη, ο κατακερματισμός της παραγωγής και της εμπορικής προώθησης από τους παραγωγούς στη βιομηχανία αποτελούν σημαντική τροχοπέδη για τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας του τομέα. Η βελτίωση της παραγωγής σε επίπεδο γεωργικής εκμετάλλευσης και της εμπορικής προώθησης στη βιομηχανία ημιμεταποίησης θα είναι καθοριστική στη διαδικασία ενοποίησης του τομέα.

Στην Ουγγαρία, η παραγωγή σμέουρων μειώθηκε κατά την τελευταία δεκαετία. Παρά την συνεχή ζήτηση στην ΕΕ, οι εξαγωγές κατεψυγμένων σμέουρων μειώθηκαν, γεγονός που αντικατοπτρίζει την σταδιακή μείωση της ανταγωνιστικότητας. Η χώρα όντως έπρεπε να αντιμετωπίσει τον αυξημένο ανταγωνισμό στην αγορά, ενώ εσωτερικά ο τομέας αντιμετώπιζε αυξημένο κόστος. Επιπλέον, λόγω των φυσικών συνθηκών που επικρατούν στην Ουγγαρία έπρεπε να αναπτυχθεί η άρδευση (η χώρα βρίσκεται στο νότιο σύνορο της ζώνης καλλιέργειας σμέουρων στην Ευρώπη) που δεν είναι επικερδής επί του παρόντος όταν η παραγωγή προορίζεται για την αγορά μεταποίησης.

2.3.4. Βύσσινα

Τα βύσσινα φύονται σε χώρες με ψυχρό κλίμα, κυρίως στη Βόρεια Αμερική και στη Βόρεια Ευρώπη. Τα βύσσινα, τα οποία αποκαλούνται επίσης και ξινοκέρασα, σπάνια καταναλώνονται νωπά. Μετά τη συγκομιδή, συνήθως κονσερβοποιούνται ή καταψύχονται, και χρησιμοποιούνται σε διάφορα είδη προϊόντων, όπως οι κομπόστες, οι μαρμελάδες, οι χυμοί και διάφορα επιδόρπια.

Στην ΕΕ, στον τομέα των βύσσινων κυριαρχούν τρεις χώρες: η Πολωνία (190.000 τόνοι το 2002-2004), η Ουγγαρία (51.000 τόνοι) και η Γερμανία (31.000 τόνοι). Οι εν λόγω τρεις χώρες αντιπροσωπεύουν το 87% της συνολικής παραγωγής της ΕΕ. Την περίοδο 1998-2004, η παραγωγή βύσσινων της ΕΕ των 25 αυξήθηκε με μέσο ετήσιο ρυθμό 5% και το 2004 ανήλθε σε 340.000 τόνους. Το μεγαλύτερο μέρος της εν λόγω ανάπτυξης οφείλεται στην Πολωνία. Η παραγωγή σημείωσε επίσης αύξηση στην Ουγγαρία. Στη Γερμανία, ο τομέας βρίσκεται σε παρακμή από τη δεκαετία του 1990, υπό την πίεση του αυξημένου ανταγωνισμού των εισαγωγών από χώρες της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης. Η Πολωνία αντιπροσωπεύει το 60% της παραγωγής βύσσινων της ΕΕ.

Οι γεωργικές εκμεταλλεύσεις στη Γερμανία και την Πολωνία είναι μικρές, μολονότι το βάρος των μεγάλων γεωργικών εκμεταλλεύσεων αυξάνεται στην Πολωνία. Αντίθετα, οι μεγάλες γεωργικές εκμεταλλεύσεις κυριαρχούν στην Ουγγαρία (γεωργικές εκμεταλλεύσεις 10 εκταρίων και άνω αντιπροσωπεύουν το 50% της συνολικής έκτασης, έναντι 3% στην Πολωνία). Λόγω του μικρού μεγέθους των γεωργικών εκμεταλλεύσεων, στη Γερμανία και την Πολωνία τα βύσσινα συγκομίζονται με το χέρι. Στην Ουγγαρία, η συγκομιδή με μηχανικά μέσα αφορά το 30% της παραγωγής. Ως εκ τούτου, το εργατικό κόστος διαδραματίζει αποφασιστικό ρόλο στην αποδοτικότητα της παραγωγής και η Γερμανία βρίσκεται σε μειονεκτική θέση έναντι της Ουγγαρίας και της Πολωνίας.

Στη Γερμανία και στην Ουγγαρία, οι οργανώσεις παραγωγών και οι ομάδες παραγωγών (Ορ.Π. και Ομ.Π.) διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο στην εμπορική προώθηση των βύσσινων προς τη βιομηχανία μεταποίησης: προωθούν το 40% της συνολικής παραγωγής στη Γερμανία και το 50-60% στην Ουγγαρία. Αντίθετα, στην Πολωνία οι Ορ.Π ή οι Ομ.Π. εξακολουθούν να έχουν περιθωριακό ρόλο.

Οι εισαγωγές της ΕΕ των 25 από τρίτες χώρες έχουν περιορισμένο βάρος στο σύνολο του εφοδιασμού της ΕΕ σε βύσσινα για τη βιομηχανία μεταποίησης, με ποσοστό 11% κατά μέσο όρο την περίοδο 2002-2004.

Η παραγωγή βύσσινων γνώρισε σημαντική ανάπτυξη στα νέα κράτη μέλη της ΕΕ από τη δεκαετία του 1990. Η ανάλυση καταδεικνύει ότι η μείωση των τιμών το 2004 προκλήθηκε από την πλεονάζουσα συγκομιδή στην ΕΕ και στη Σερβία, η οποία υπερέβη τις ανάγκες της βιομηχανίας. Δεδομένου του εύρους ανάπτυξης νέων οπωρώνων, ιδίως στην Πολωνία, οι τιμές στον τομέα ενδέχεται να παραμείνουν χαμηλές, εκτός εάν οι καιρικές συνθήκες επηρεάσουν την συγκομιδή, όπως συνέβη το 2005.

2.3.5. Γλυκά κεράσια

Περίπου το 15% της παραγωγής γλυκών κερασιών της ΕΕ χρησιμοποιείται από τη βιομηχανία μεταποίησης. Τρία κράτη μέλη προσανατολίζουν μερίδιο του οικείου τομέα στη βιομηχανία μεταποίησης: η Γαλλία, η Ιταλία και η Ισπανία. Οι κύριες χρήσεις είναι η κονσερβοποίηση (κεράσια με σιρόπι και άλλα προϊόντα), τα παρασκευάσματα με αλκοόλη (εν μέρει για τη βιομηχανία ειδών ζαχαροπλαστικής) και τα σακχαρόπηκτα φρούτα (σακχαρόπηκτα κεράσια).

Από τις αρχές της δεκαετίας του 1990, η παραγωγή κονσερβοποιημένων γλυκών κερασιών μειώθηκε στην ΕΕ, εν μέρει λόγω της υποκατάστασής τους από κονσερβοποιημένα βύσσινα που εισάγονται από την Κεντρική Ευρώπη ή από εισαγόμενα κονσερβοποιημένα γλυκά κεράσια. Η παραγωγή γλυκών κερασιών στην ΕΕ, τα οποία παρασκευάζονται με αλκοόλη, αντιμετώπισε επίσης τον ανταγωνισμό των εισαγωγών παρόμοιων προϊόντων από τρίτες χώρες. Ο τομέας συρρικνώθηκε σημαντικά.

Η Γαλλία και η Ιταλία είναι οι μεγαλύτεροι παραγωγοί των σακχαρόπηκτων κερασιών στην ΕΕ, και έπεται η Ισπανία. Στη Γαλλία και στην Ιταλία ο τομέας αναπτύχθηκε ακολουθώντας διαφορετικές ατραπούς από τη δεκαετία του 1990. Στην Ιταλία, η βιομηχανία στράφηκε στις αρχές της δεκαετίας του 1990 από τις ιταλικές παραγόμενες πρώτες ύλες στις εισαγωγές από τρίτες χώρες (Βουλγαρία, Τουρκία και

Ρουμανία). Σημαντικό μέρος των πρώτων υλών (προσωρινά κονσερβοποιημένα κεράσια) που εισάγονται από τρίτες χώρες επανεξάγονται μετά από μικρή μεταποίηση (ταξινόμηση, διαλογή, κ.λπ) σε τρίτες χώρες. Μέρος των πρώτων υλών μεταποιούνται σε σακχαρόπηκτα κεράσια. Στη Γαλλία, ο τομέας ακολούθησε μια σταθερή στρατηγική, βασιζόμενη στην ισχυρή ενοποίηση της αλυσίδας βασικών αγαθών και σε συντονισμένες προσεγγίσεις και δράσεις σε διεπαγγελματικό πλαίσιο. Αναπτύχθηκαν διαφορετικά μέτρα για την προώθηση της ανταγωνιστικότητας της αλυσίδας βασικών αγαθών σε διεπαγγελματικό πλαίσιο. Παρά τον αυξημένο ανταγωνισμό, η βιομηχανία χρησιμοποιεί ακόμη τοπικά παραγόμενες πρώτες ύλες.

3. ΚΥΡΙΑ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Τα τελευταία έτη, ορισμένα φρούτα τα οποία προορίζονταν για μεταποίηση αντιμετώπισαν δυσκολίες στην αγορά της ΕΕ, με πτώση των τιμών τους (τιμές παραγωγού και τιμές ημιμεταποιημένων προϊόντων). Οι εν λόγω δυσκολίες μπορούν να αποδοθούν σε τρεις κύριες κατηγορίες παραγόντων, οι οποίοι επενεργούν διαφορετικά, ανάλογα με το προϊόν: 1) αυξημένος ανταγωνισμός από τρίτες χώρες (στον τομέα της φράουλας)· 2) πλεονάζουσα παραγωγή σε σύγκριση με τις ανάγκες της αγοράς· 3) ανεπαρκής ανταγωνιστικότητα ορισμένων τμημάτων της αγοράς που προκαλείται από τον κατακερματισμό των αλυσίδων βασικών αγαθών (χαμηλό επίπεδο οργάνωσης των παραγωγών, κ.λπ).

Όσον αφορά τις άλλες καλλιέργειες, ενδέχεται να προκύψουν προσωρινές δυσκολίες, επίσης λόγω ειδικών συνθηκών (π.χ. μη ευνοϊκές καιρικές συνθήκες).

3.1. Ανταγωνισμός από τις εισαγωγές από τρίτες χώρες

Η ανάλυση καταδεικνύει ότι η σημασία των εισαγωγών από τρίτες χώρες στην ΕΕ των 25 είναι μικρή όσον αφορά τα βύσσινα και ανύπαρκτη όσον αφορά τα μαύρα φραγκοστάφυλα. Η σημασία των εισαγωγών αυτών είναι μεγαλύτερη όσον αφορά τα σμέουρα και τα γλυκά κεράσια, μολονότι μειώθηκε όσον αφορά τα σμέουρα τα τελευταία έτη. Αυξήθηκε τα τελευταία τρία έτη για τις κατεψυγμένες φράουλες. Ο τομέας των φραουλών που προορίζονται για τη βιομηχανία μεταποίησης αντιμετώπισε επομένως τον αυξημένο ανταγωνισμό των εισαγωγών κατεψυγμένων φραουλών από τρίτες χώρες, ιδίως από την Κίνα, σε χαμηλές τιμές.

Η Επιτροπή αυτή τη στιγμή διερευνά εάν οι εισαγωγές από την Κίνα πραγματοποιήθηκαν σε συνθήκες ντάμπινγκ.

3.2. Αντιμετώπιση της πλεονάζουσας παραγωγής σε σύγκριση με τις ανάγκες της αγοράς

3.2.1. Προσαρμογή της παραγωγικής δυνατότητας στη ζήτηση

Το παραγωγικό δυναμικό της ΕΕ σε μαύρα φραγκοστάφυλα και βύσσινα υπερβαίνει την υφιστάμενη ζήτηση της βιομηχανίας. Εφόσον δεν υπάρχουν δυσμενείς καιρικές συνθήκες που θα μπορούσαν να επηρεάσουν τη συγκομιδή, οι τιμές ενδέχεται να παραμείνουν σε χαμηλά επίπεδα. Σε αμφότερους τους τομείς το παραγωγικό δυναμικό αυξήθηκε σημαντικά τα τελευταία έτη με νέες φυτεύσεις, οι οποίες ήταν αποτέλεσμα των έως πρόσφατα υψηλών τιμών.

Υπό αυτές τις συνθήκες, ορισμένοι γεωργοί ενδεχομένως επιθυμούν να αποσυρθούν από την εν λόγω παραγωγή και να στραφούν σε άλλες καλλιέργειες. Οι κανόνες της ΕΕ για τις κρατικές ενισχύσεις επιτρέπουν, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, την εφαρμογή από τα κράτη μέλη επιδοτούμενων προγραμμάτων εκρίζωσης. Προκειμένου να διευκολυνθεί η στροφή προς άλλες καλλιέργειες εκτός από τους θάμνους καρπών χωρίς πυρήνα και τα φραγκοστάφυλα (θεωρούνται πολυετείς καλλιέργειες από τη νομοθεσία της ΕΕ), τα κράτη μέλη τα οποία εφαρμόζουν την ενιαία ενίσχυση της ΚΓΠ στο πλαίσιο του ιστορικού μοντέλου μπορούν να χρησιμοποιήσουν το εθνικό απόθεμα, προκειμένου να θεσπίσουν νέα ποσά αναφοράς για τους γεωργούς σε περιοχές που υφίστανται αναδιάρθρωση[2].

Τα προγράμματα αγροτικής ανάπτυξης της ΕΕ μπορούν επίσης να διευκολύνουν, σε επίπεδο γεωργικής εκμετάλλευσης, τον αναπροσανατολισμό προς άλλες γεωργικές δραστηριότητες (μέτρα στο πλαίσιο του Άξονα 1 για τη "βελτίωση της ανταγωνιστικότητας του γεωργικού και του δασικού τομέα" του νέου κανονισμού για την αγροτική ανάπτυξη[3]) ή προς μη γεωργικές δραστηριότητες (μέτρα στο πλαίσιο του Άξονα 3 για την "ποιότητα ζωής στις αγροτικές περιοχές και τη διαφοροποίηση της αγροτικής οικονομίας"). Τα μέτρα ενίσχυσης στο πλαίσιο του Άξονα 3 προωθούν τη διαφοροποίηση των δραστηριοτήτων στις αγροτικές περιοχές και, ως εκ τούτου, ενισχύουν την τοπική οικονομία και την ικανότητά της να αντιμετωπίζει τις δυσκολίες που μπορούν να παρουσιαστούν σε ορισμένους ειδικούς γεωργικούς τομείς.

3.2.2. *Προώθηση της ζήτησης: προώθηση και καινοτομία όσον αφορά τα προϊόντα*

Σε σύγκριση με άλλα φρούτα, η αγορά μαλακών απύρηνων καρπών είναι περιορισμένου μεγέθους. Αυτό αφορά τόσο τα νωπά, όσο και τα μεταποιημένα προϊόντα. Τα προγράμματα προώθησης σπάνια επικεντρώνονται στα προϊόντα του εν λόγω τομέα, γεγονός που έχει ως συνέπεια να μην είναι συχνά γνωστά στους καταναλωτές. Οι εμπορευόμενοι του τομέα έχουν αναλάβει πρωτοβουλίες σε ορισμένα κράτη μέλη για την προώθηση των προϊόντων τους. Σε αυτό το πλαίσιο, η στήριξη της ΕΕ για την προώθηση των γεωργικών προϊόντων μπορεί να αποτελέσει σημαντικό επικοινωνιακό εργαλείο για τους μαλακούς απύρηνους καρπούς και για την προώθηση της ζήτησής τους.

Η καινοτομία όσον αφορά τα προϊόντα αποτελεί σημαντικό εργαλείο για τη διεύρυνση και τη δημιουργία νέων αγορών. Ορισμένα μέτρα στο πλαίσιο των προγραμμάτων αγροτικής ανάπτυξης μπορούν να βοηθήσουν τους εμπορευόμενους να αναπτύξουν νέα προϊόντα: ενίσχυση των επενδύσεων για εμπορική προώθηση και μεταποίηση, ενίσχυση της συνεργασίας μεταξύ των γεωργών για την ανάπτυξη νέων προϊόντων και ενίσχυση της συμμετοχής των γεωργών σε προγράμματα για την ποιότητα των τροφίμων.

---

2 Βλ. άρθρο 42 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 του Συμβουλίου (ΕΕ L270 της 21ης Οκτωβρίου 2003).

3 Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1698/2005 του Συμβουλίου (ΕΕ L277 της 21ης Οκτωβρίου 2005).

3.3. Προώθηση της ανταγωνιστικότητας του τομέα

Μεταξύ των αδυναμιών των αλυσίδων βασικών αγαθών που ανέδειξε η ανάλυση, οι πλέον καθοριστικές είναι ο κατακερματισμός της παραγωγής φρούτων και της εμπορικής τους προώθησης προς τη βιομηχανία μεταποίησης στην Πολωνία.

Συχνά λέγεται ότι ένα καθεστώς παρόμοιο με την ενίσχυση που παρασχέθηκε στις οργανώσεις παραγωγών που πωλούν νωπά προϊόντα στη βιομηχανία μεταποίησης, σύμφωνα με τους κανονισμούς (ΕΚ) αριθ. 2201/96 και αριθ. 2202/96 του Συμβουλίου, θα μπορούσε να συμβάλλει στην άρση των περιορισμών που επιβάλλονται από τον κατακερματισμό της παραγωγής και στον εξορθολογισμό ενός μεγάλου μέρους της εμπορικής προώθησης στη βιομηχανία, συμβάλλοντας έτσι στη σταθεροποίηση του τομέα. Ωστόσο, τα μέσα που εφαρμόζονται έως σήμερα στο πλαίσιο των προαναφερθέντων κανονισμών δικαιολογούνταν ουσιαστικά από τις υψηλότερες τιμές παραγωγού στην ΕΕ απ' ό,τι στις τρίτες χώρες. Αυτό όμως δεν ισχύει για μεγάλο μέρος του τομέα των μαλακών απύρηνων καρπών και των κερασιών που προορίζονται για τη βιομηχανία μεταποίησης. Επιπλέον, αυτή τη στιγμή βρίσκεται σε εξέλιξη η επανεξέταση των υφιστάμενων καθεστώτων, με σκοπό την περαιτέρω ευθυγράμμισή τους με τη μεταρρύθμιση της Κοινής Γεωργικής Πολιτικής.

Ως εκ τούτου, η Επιτροπή θεωρεί ότι η εισαγωγή παρόμοιου καθεστώτος ενίσχυσης θα ήταν αφενός ακατάλληλη από τεχνική άποψη και αφετέρου άκαιρη. Η Επιτροπή αναγνωρίζει ότι το χαμηλό επίπεδο οργάνωσης του τομέα στην Πολωνία και η κατακερματισμένη εμπορική προώθηση στη βιομηχανία αποτελούν σοβαρούς περιορισμούς για την ανταγωνιστικότητα του τομέα. Ωστόσο, η Επιτροπή θεωρεί ότι μπορούν να ενεργοποιηθούν οι υφιστάμενες πολιτικές στο πλαίσιο του πρώτου και του δεύτερου πυλώνα της Κοινής Γεωργικής Πολιτικής, με σκοπό την άρση των εν λόγω περιορισμών.

Ο ακρογωνιαίος λίθος της Κοινής Οργάνωσης Αγοράς είναι η στήριξη που παρέχεται στις Οργανώσεις Παραγωγών (Ορ.Π) για την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητάς τους. Η εν λόγω ενίσχυση παρέχεται μέσω συγχρηματοδοτούμενων επιχειρησιακών προγραμμάτων που εφαρμόζονται από τις Οργανώσεις Παραγωγών.

Παρέχεται επίσης ενίσχυση στις ομάδες παραγωγών (Ομ.Π) που εφαρμόζουν ένα σχέδιο αναγνώρισης, προκειμένου να ανταποκριθούν στα κριτήρια προκειμένου να χαρακτηριστούν ως Οργάνωση Παραγωγών (Ορ.Π). Η εν λόγω ενίσχυση έχει ειδική σημασία για τα νέα κράτη μέλη, στα οποία το επίπεδο οργάνωσης του τομέα είναι συχνά χαμηλό και οι αναδυόμενες ομάδες παραγωγών έχουν κατά τα πρώτα χρόνια της ύπαρξής τους εξαιρετικά μικρό μέγεθος προκειμένου να θεωρηθούν Οργάνωση Παραγωγών (Ομ.Π). Η ενίσχυση σε ομάδες παραγωγών (Ομ.Π) μπορεί να είναι διττή: ενίσχυση για την ενθάρρυνση της σύστασής τους και τη διευκόλυνση της διοικητικής τους λειτουργίας, και επενδυτική ενίσχυση (υπό μορφή ειδικών δανείων ή κεφαλαίου).

Στο πλαίσιο της μεταρρύθμισης της Κοινής Οργάνωσης Αγοράς στον τομέα των οπωροκηπευτικών, η Επιτροπή δύναται να προτείνει ειδική συμπληρωματική ενίσχυση για κράτη μέλη με χαμηλό επίπεδο οργάνωσης.

Τα προγράμματα αγροτικής ανάπτυξης της ΕΕ μπορούν επίσης να διαδραματίσουν ρόλο, ιδίως τα μέτρα στο πλαίσιο του Άξονα 1 για τη "βελτίωση της ανταγωνιστικότητας του γεωργικού και του δασικού τομέα". Αυτό ισχύει ιδίως για μέτρα όπως η στήριξη του εκσυγχρονισμού των γεωργικών εκμεταλλεύσεων και η στήριξη της δημιουργίας προστιθέμενης αξίας των γεωργικών προϊόντων (εμπορική προώθηση και μεταποίηση). Στο πλαίσιο του Άξονα 1, στα νέα κράτη μέλη εφαρμόζονται μεταβατικά μέτρα τα οποία παρέχουν συμπληρωματική ενίσχυση επιβίωσης στις γεωργικές εκμεταλλεύσεις και ενίσχυση για τη σύσταση Ομάδων Παραγωγών.

Η έλλειψη οργάνωσης στο κράτος μέλος που είναι ο μεγαλύτερος παραγωγός παράλληλα με τη σπανιότητα των οικονομικών δεδομένων για τους σχετικούς τομείς επιβάλλουν καλύτερη παρακολούθηση της οικονομικής κατάστασης του σχετικού τομέα σε επίπεδο ΕΕ, ενδεχομένως με την καθιέρωση τακτικών συνεδριάσεων των σχετικών εμπειρογνωμόνων.

3.4. Διαχείριση κατάστασης κρίσης

Όπως συμβαίνει και με άλλα είδη φρούτων, η παραγωγή μαλακών απύρηνων καρπών και κερασιών για τη βιομηχανία μεταποίησης εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από τις καιρικές συνθήκες. Ο βροχερός καιρός μπορεί να καταστρέψει τη συγκομιδή, ενώ οι ευνοϊκές καιρικές συνθήκες καθ' όλη τη διάρκεια της καλλιεργητικής περιόδου μπορούν να την ευνοήσουν.

Η αποζημίωση των γεωργών που υφίστανται απώλειες λόγω δυσμενών καιρικών συνθηκών επιτρέπεται στο πλαίσιο των κανόνων της ΕΕ για τις κρατικές ενισχύσεις στο γεωργικό τομέα. Σε αυτό το πλαίσιο, η Επιτροπή προτείνει την απλοποίηση των εν λόγω κανόνων και τη διευκόλυνση της παροχής ενίσχυσης σε περίπτωση κρίσης. Ειδικότερα, προτείνεται η ενίσχυση για αποζημίωση λόγω των επιπτώσεων των δυσμενών καιρικών συνθηκών να μην προϋποθέτει προηγούμενη έγκριση της Επιτροπής, επιταχύνοντας έτσι σε μεγάλο βαθμό την καταβολή των ενισχύσεων στους γεωργούς.

Σε περίπτωση μη αναμενόμενων και προσωρινών δυσχερειών λόγω πλεονάζουσας προσφοράς στην αγορά, ως εργαλείο θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί η μη διενέργεια της συγκομιδής. Η δυνατότητα να ενσωματωθούν οι αποζημιώσεις για μη πραγματοποιηθείσα συγκομιδή στα επιχειρησιακά προγράμματα των Οργανώσεων Παραγωγών χρειάζεται να συζητηθεί στο πλαίσιο της μεταρρύθμισης της Κοινής Οργάνωσης Αγορών στον τομέα των νωπών οπωροκηπευτικών.

3.5. Συμπερασματικές παρατηρήσεις

Συνολικά, οι πρωταρχικοί παράγοντες που οδήγησαν σε κρίση τον τομέα των μαλακών απύρηνων καρπών και των κερασιών για μεταποίηση το 2004 και το 2005 ήταν η πλεονάζουσα προσφορά (βύσσινα το 2004 και μαύρα φραγκοστάφυλα) και η ύπαρξη κατακερματισμένων αλυσίδων βασικών αγαθών.

Για κάθε κατηγορία προβλημάτων, επανεξετάστηκαν τα υφιστάμενα κοινοτικά μέσα πολιτικής που θα μπορούσαν να ενεργοποιηθούν. Η εν λόγω επανεξέταση κατέδειξε ότι τα περισσότερα προβλήματα μπορούν να επιλυθούν με τα υφιστάμενα μέσα. Ιδίως, μέσω της Κοινής Οργάνωσης Αγοράς στον τομέα των οπωροκηπευτικών και

των προγραμμάτων αγροτικής ανάπτυξης, η ΕΕ έχει στη διάθεσή της τα κατάλληλα εργαλεία για τη βελτίωση της λειτουργίας των αλυσίδων βασικών αγαθών στον τομέα των μαλακών απύρηνων καρπών και των κερασιών.

Η παρούσα έκθεση, καθώς και το συνοδευτικό έγγραφο εργασίας των υπηρεσιών της Επιτροπής με θέμα "Επανεξέταση του τομέα των μαλακών απύρηνων καρπών και των κερασιών που προορίζονται για μεταποίηση εντός της ΕΕ" θα εξεταστούν δεόντως, παράλληλα με τις εξωτερικές αξιολογήσεις και την εκτίμηση των επιπτώσεων, κατά την εκπόνηση της μεταρρύθμισης της Κοινής Οργάνωσης Αγοράς των οπωροκηπευτικών.